

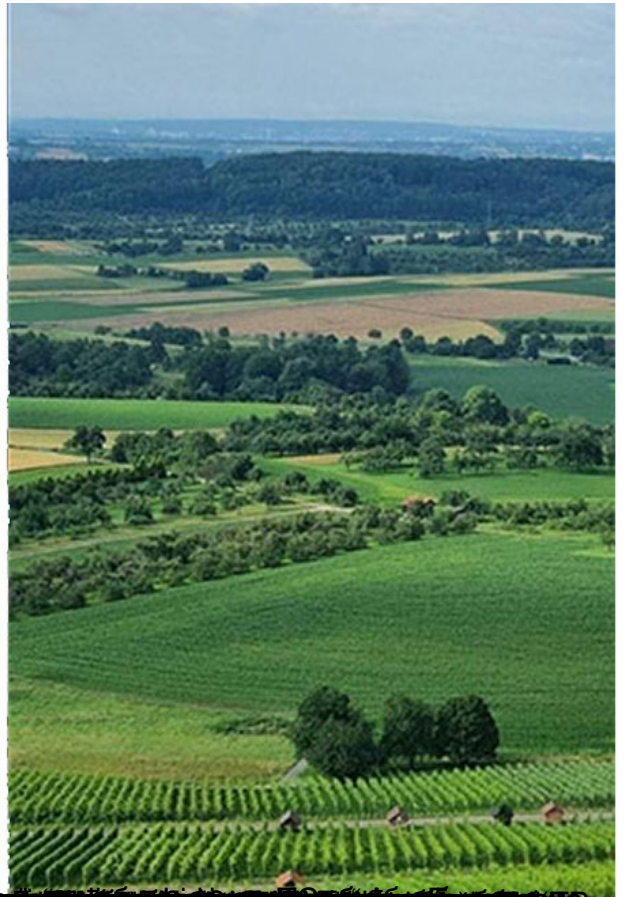
Већина грађана ове наше Србије, поготово млађа генерација, донедавно уопште није марила за постојање литијума. Можда су чули нешто на часовима хемије, а можда и нису, али ако и јесу, сигурно их није превише занимало. Старије генерације су учили тзв. економску географију, па су ђаци бубали колико Бразил производи овога, Нигерија онога а Југославија свега и свачега. О литијуму нисмо учили. Како су литијумске (Ли-Ио) батерије, бар за сад, најпогодније за израду батерија за електричне уређаје, па и за електричне аутомобиле, у циљу очувања животне средине, тј. смањења потрошње фосилинх горива, потражња за овим ретким металом расте све више.

Циљ је племенит али не иде баш све идеално: електрични аутомобили не загађују средину тамо где се возе али свакако им требају батерије и електрична енергија, које се могу производити стотинама и хиљадама километара далеко и тако загађивати једну средину а на ползу грађана-корисника аутомобила у срећнијим срединама (државама).

У последње време се и наша јавност узбуркала јер је кренула кампања која наговештава отварање рудника за ископавање руде из које би се, још неутврђеном технологијом, црпио литијум карбонат који се користи за прављење батерија.

Размишљање једног обичног српског грађанина о литијуму

Пише: Мирослав Нићин
уторак, 30 јул 2024 08:30

Размишљање једног обичног српског грађанина о литијуму

Пише: Мирослав Нићин
уторак, 30 јул 2024 08:30
